

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice Caraș-Severin
Serviciul Soluționare Contestații

Str. Valea Domanului II, nr.17
Localitatea Reșița
Județul Caraș-Severin
Tel : 0255/214197
Fax :0255/220103

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **SC X**,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice ...
sub nr./...2011

Serviciul Soluționare Contestații, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice, a fost sesizat de către Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, prin adresa nr..../2011 înregistrată la D.G.F.P. ... sub nr..../....2011, asupra contestației formulate de **SC X** cu sediul în

Obiectul contestației îl reprezintă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..../...2011, emisă de Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, având la bază Raportul de inspecție fiscală nr...../...2011, prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de lei, reprezentând:

- lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- lei - accesorii aferente taxei pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată;
- lei - impozit pe profit stabilit suplimentar de plată;
-lei - accesorii aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice, prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, **SC X** contestă, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..../....2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. nr..../....2011, solicitând admiterea acesteia și anularea măsurilor dispuse prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..../...2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.1.../....2011, pentru suma totală de lei.

În susținerea cauzei contestatoarea invocă următoarele motive:

Contestatoarea susține că organele de inspecție fiscală la începerea inspecției fiscale nu i-au prezentat avizul de inspecție fiscală, iar la încetarea inspecției fiscale nu i-au prezentat constatările și consecințele fiscale așa cum prevede art.107 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

acestea fiindu-le prezentate reprezentantului firmei "Z" cu care societatea are contract de colaborare pentru serviciul de contabilitate, astfel că nu a avut posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art.9 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește cererea de anulare a obligațiilor fiscale de plată privind **impozitul pe profit**, contestatoarea susține că factura fiscală nr...../.....2008, factura fiscală nr...../.....2008 și factura fiscală nr...../...2009, emise de "V ,, sunt documente justificative conform art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, "întrucât au făcut obiectul facturilor emise în baza contractelor încheiate cu beneficiarii pentru care societatea a înregistrat venituri"

Totodată, contestatoarea susține că în ce privește cheltuielile cu gazul aferent contractului de comodat încheiat pentru sediul social, beneficiază de prevederile art.21 alin.(3) lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește cererea de anulare a obligațiilor fiscale de plată privind **taxa pe valoarea adăugată**, contestatoarea susține că în ceea ce privește factura fiscală nr...../.....2009 emisă de "C SRL", avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile punctului 81² alin.(3) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, iar referitor la factura fiscală nr.96845/09.05.2008 emisă de "R SRL", respectiv factura fiscală nr.40031/13.08.2008 emisă de "SC S SRL", la dosar se află exemplarul original, organele de inspecție fiscală invocând eronat, fără temei, încălcarea prevederilor pct.46 alin.(1) „În punctul 51 alin.(1) cum se menționează în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr...../...2011]" din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

De asemenea, în ceea ce privește penalitățile stabilite pentru obligațiile fiscale stabilite suplimentar de plată în valoare totală de lei în conformitate cu prevederile "art.120¹ alin.(1)", contestatoarea consideră că acestea au fost calculate de organele de inspecție fiscală în mod "eronat și abuziv", întrucât data scadenței obligațiilor fiscale principale este data de2011, iar nivelul penalității de 15% se aplică după împlinirea a 60 de zile, respectiv data de2011.

În susținerea cauzei, contestatoarea a depus în copie următoarele documente:

- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr...../.....2011 și confirmarea de primire a acesteia.
- Factura fiscală nr...../...2008 emisă de "SC V SRL";
- Factura fiscală nr. /2008 emisă de "SC V SRL";
- Factura fiscală nr. /2009 emisă de "SC V SRL"
- Factura fiscală nr. /2008 emisă de "SC R";
- Factura fiscală nr. /2008 emisă de "SC S SRL";
- Factura fiscală nr. /2009 emisă de "SC C SRL".

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală nr. /2011, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. /2011, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice au stabilit în sarcina societății obligații fiscale în sumă totală de lei, reprezentând:

- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - accesorii aferente taxei pe valoare adăugată;
- lei - impozit pe profit;
- lei - accesorii aferente impozitului pe profit.

În urma inspecției fiscale generale, prin Raportul de inspecție fiscală nr. /2011, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

1. Impozit pe profit

Perioada supusă verificării: 2007 - 2010.

Organele de inspecție fiscală consemnează că societatea în perioada 2008-2009 a înregistrat cheltuieli cu gazul în sumă totală de ...lei, cheltuieli care nu sunt deductibile fiscal, acestea neavând nici o legătură cu activitatea societății, fiind încălcate prevederile art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care au stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de ... lei.

Pentru diferența suplimentară de impozit pe profit în sumă de ... lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de ...lei potrivit art.115 și art.116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare precum și penalități de întârziere în sumă de ... lei potrivit art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în perioada 2008-2009, cheltuieli de pe facturi prezentate în copie și cheltuieli care nu au la bază documente justificative (avize de expediție) în sumă totală de ... lei (anexa 2), cheltuieli care nu sunt deductibile fiscal, fiind încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care au stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei.

Pentru diferența suplimentară de impozit pe profit în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de lei potrivit art.115 și art.116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare precum și penalități de întârziere în sumă de lei potrivit art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Taxa pe valoarea adăugată

Perioada supusă verificării: ...2008 - ...2010.

Organele de inspecție fiscală consemnează că societatea în perioada 2008-2009 a înregistrat cheltuieli cu gazul în sumă totală de lei, care nu sunt deductibile fiscal, acestea neavând nici o legătură cu activitatea societății, astfel că în mod eronat aceasta a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, încălcând prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența suplimentară de taxa pe valoare adăugată în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au calculat pentru perioada ...2008-...2011 majorări de întârziere în sumă de lei în conformitate cu art.115 și art.116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare precum și penalități de întârziere în sumă de lei în conformitate cu art.120¹ din O.G.

nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, în perioada 2008-2009 organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus în mod eronat taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei deoarece au la bază ca document justificativ facturi fiscale prezentate în copie xerox, fiind încălcate prevederile art.145 alin.(8) lit.a), art.155 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și prevederile pct.51 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru diferența suplimentară de taxa pe valoare adăugată în sumă de ... lei, organele de inspecție fiscală au calculat până la data de 29.03.2011 majorări de întârziere în sumă de ... lei potrivit art.115 și art.116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare precum și penalități de întârziere în sumă de lei potrivit art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală pentru perioada verificată, se rețin următoarele:

În ceea ce privește afirmația contestatoarei referitoare la faptul că, organele de inspecție fiscală la începerea inspecției fiscale nu i-au prezentat avizul de inspecție fiscală, din documentele existente la dosarul cauzei precum și din cele precizate de organele de inspecție fiscală în Referatul cu propuneri de soluționare nr..../2011, se reține că avizul de inspecție fiscală nr./2011 (anexat în copie la dosarul cauzei) a fost comunicat și confirmat de primire de către **SC X SRL** la data de ...2011, sub semnătura fiind ștampilat cu amprenta societății.

Având în vedere cele de mai sus, rezultă că SC X SRL a luat la cunoștință despre începerea inspecției fiscale, prin urmare susținerea acesteia referitoare la faptul că nu i-a fost prezentat avizul de inspecție fiscală nu poate fi reținută în soluționarea contestației.

În ceea ce privește afirmația contestatoarei referitoare la faptul că, organele de inspecție fiscală la terminarea inspecției fiscale nu i-au prezentat constatările și consecințele fiscale așa cum prevede art.107 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, nici aceasta nu poate fi reținută în soluționarea cauzei întrucât din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv Raportul de inspecție fiscală nr. .../...2011, precum și din cele precizate de organele de inspecție fiscală în Referatul cu propuneri de soluționare nr.../...2011, reiese că societatea a fost informată pe parcursul desfășurării inspecției fiscale asupra constatărilor rezultate în urma controlului efectuat.

Mai mult de atât, din declarația pe propria răspundere a administratorului societății (anexată în copie la dosarul cauzei), se reține că acesta declară că este de acord cu constatările fiscale și renunță la discuția finală, ceea ce conduce la concluzia că SC X a luat la cunoștință de rezultatele inspecției fiscale și a renunțat de bună voie la discuția finală.

Prin urmare nici afirmația contestatoarei referitoare la faptul că nu a avut posibilitatea de ași exprima punctul de vedere potrivit art.9 alin.1 din O.G. nr.92/2003

privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, nu poate fi reținută în soluționarea contestației.

1. În ceea ce privește :

- impozitul pe profit suplimentar de plată în sumă de ... lei,
- accesorii aferente impozitului pe profit suplimentar de plată în sumă de ... lei,
stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..../....2011, având la bază Raportul de inspecție fiscală nr..../....2011,

cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații se poate pronunța asupra obligațiilor fiscale sus menționate, în condițiile în care pe de o parte, organele de inspecție fiscală nu au efectuat o analiză completă a tuturor circumstanțelor edificatoare în cauză, iar pe de altă parte societatea aduce în susținerea cauzei facturile fiscale originale asupra cărora organele de inspecție fiscală nu s-au pronunțat, precum și probe noi care nu au fost analizate la data inspecției fiscale.

Perioada verificată în ceea ce privește impozitul pe profit a fost: ...2007-.....2010.

În fapt, în ceea ce privește impozitul pe profit, organele de inspecție fiscală, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..../....2011, având la bază Raportul de inspecție fiscală nr..../...2011, au stabilit în sarcina contestatoarei diferența de impozit pe profit suplimentară de plată în sumă de ... lei și accesorii aferente acestei diferențe în sumă totală de ... lei.

Urmare a controlului efectuat organele de inspecție fiscală au constatat următoarele aspecte:

a) În perioada 2008-2009, societatea a dedus cheltuieli în sumă totală de ... lei aferente facturii fiscale nr..../...2008 emisă de R facturii fiscale nr..../...2008 emisă de SC S SRL Reșița și facturii fiscale nr..../...2009 emisă de SC C.SRL, facturi prezentate în copie la inspecția fiscală.

Organele de inspecție fiscală nu au admis la deducere la calculul impozitului pe profit cheltuieli în sumă totală de lei, motivat de faptul că au fost înregistrate în contabilitate în baza unor facturi în copie, nefiind prezentat originalul, fapt pentru care au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de lei . Temeiul de drept invocat de organele de inspecție fiscală este art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența de impozit pe profit stabilită în sumă de 985 lei, organele de inspecție fiscală au calculat pentru perioada ...2008-...2011 majorări de întârziere în sumă de lei potrivit art.115 și art.116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare precum și penalități de întârziere în sumă de lei potrivit art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

b) În perioada 2008-2009 societatea a înregistrat cheltuieli cu gazul în sumă totală de ... lei.

Organele de inspecție fiscală au considerat aceste cheltuieli ca fiind nedeductibile fiscal, motivat de faptul că acestea nu au nici o legătură cu activitatea societății, fiind încălcate prevederile art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu

modificările și completările ulterioare, stabilind un impozit pe profit suplimentar în sumă de ... lei.

Pentru diferența suplimentară de impozit pe profit în sumă de ... lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de ... lei potrivit art.115 și art.116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și penalități de întârziere în sumă de ... lei potrivit art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

c) În perioada 2008-2009 societatea a înregistrat cheltuieli privind achiziții de masă lemnoasă înscrise în factura fiscală nr.../...2008, factura fiscală nr.../...2008 și factura fiscală nr.../...2009 emise de "SC V SRL", în sumă totală de lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că aceste cheltuieli sunt nedeductibile la calculul impozitului pe profit, întrucât nu au la bază documente justificative (avize de expediție), fiind încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stabilind în sarcina contestatoarei un impozit pe profit suplimentar în sumă de ... lei.

Pentru diferența suplimentară de impozit pe profit în sumă de ... lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de ... lei în conformitate cu art.115 și art.116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și penalități de întârziere în sumă de ... lei potrivit art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Față de acest aspect, contestatoarea susține că factura fiscală nr.../...2008, factura fiscală nr.../...2008 și factura fiscală nr.../...2009 emise de "SC V SRL" sunt documente justificative și nu sunt nedeductibile la calculul impozitului pe profit conform art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, "întrucât au făcut obiectul facturilor emise în baza contractelor încheiate cu beneficiarii pentru care societatea a înregistrat venituri".

În drept, prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

"(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare".

Potrivit dispozițiilor art.21 alin. (3) lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată
[...]

m) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită și în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop;

coroborat cu prevederile pct.37 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare pe perioada verificată, care precizează:

„37. În cazul în care sediul unui contribuabil se află în locuința proprietate a unei persoane fizice, cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului sunt deductibile în limita determinată pe baza raportului dintre suprafața pusă la dispoziție contribuabilului, menționată în contractul încheiat între părți, și suprafața totală a locuinței. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilități și alte documente”.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pe perioada verificată, se stipulează:

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor,

Din prevederile legale mai sus citate se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. Nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, cheltuieli înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz.

Totodată, se reține faptul că în cazul în care o societate își desfășoară activitatea într-un spațiu pus la dispoziție de către o persoană fizică prin orice modalitate, cota de cheltuieli de întreținere, funcționare și reparații aferentă spațiului afectat activității economice este deductibilă fiscal.

Potrivit prevederilor art.6 alin.(1) din Legea contabilității nr.82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Art.6

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ”.

De asemenea, având în vedere caracterul special al operațiunilor economice ce a avut ca obiect masa lemnoasă, incidente sunt dispozițiile Legii nr.46/2008 privind Codul Silvic, care la art.68 alin.(1) prevede:

“(1) Materialele lemnoase, indiferent de proveniența lor, se transportă numai însoțite de documente specifice de transport, din care să rezulte cu certitudine legalitatea provenienței acestora.”

Iar la punctul 17 din ANEXA (DEFINIȚII) la Legea nr.46/2008 privind Codul Silvic, se stipulează:

“17. Materiale lemnoase

- lemnul rotund sau despicat de lucru și lemnul de foc, cheresteaua, flancurile, traversele, lemnul ecarisat - cu secțiuni dreptunghiulară sau pătrată -, precum și lemnul cioplit[...]"

Incidente speței sunt și prevederile art.2 lit.c) și e) din Anexa cuprinzând norme la H.G. nr.427/2004 pentru aprobarea [Normelor](#) privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund (cu aplicabilitate până la 01.10.2008), care precizează:

["Art. 2](#)

În sensul prezentelor norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

c) document de proveniență - document care certifica localizarea sursei de unde au fost obținute materialele lemnoase;

[...]

e) aviz de însoțire - document care însoțește materialul lemnos, cu scopul de a atesta proveniența legală a acestora, pe perioada transportului și/sau pe perioada depozitării."

coroborate cu dispozițiile art.6 alin.(1), (2) și art.7 alin.(1) din același act normativ conform cărora:

[ART. 6](#)

(1) Factura fiscală pentru materiale lemnoase se folosește numai atunci când vânzătorul este persoana impozabilă platitoare de taxă pe valoarea adăugată și este documentul secundar de proveniență pentru:

a) masa lemnoasă pe picior comercializată între persoane juridice;

b) materiale lemnoase comercializate între persoane juridice.

(2) La completarea facturilor fiscale prevăzute la alin. (1) se aplică reglementările specifice din domeniul financiar-fiscal

[ART. 7](#)

(1) Documentul de însoțire a materialelor lemnoase pe durata transportului cu orice mijloc de transport este avizul de însoțire pentru materiale lemnoase, denumit în continuare aviz de însoțire.

Conform dispozițiilor art.6 alin.(2) din H.G. nr.427/2004 pentru aprobarea [Normelor](#) privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, la completarea facturilor fiscale pentru materiale lemnoase se aplică reglementările specifice din domeniul financiar-fiscal, respectiv cele prevăzute la Anexa 1A din [H.G. nr. 831/1997](#) pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, în vigoare în perioada verificată, potrivit cărora:

"Aviz de însoțire a mărfii (cod 14-3-6A)

[...]

1. Servește ca:

- document de însoțire a mărfii pe timpul transportului;

- document ce sta la baza întocmirii facturii[...];

Factura fiscală (cod 14-4-10/A)

2. Se întocmește manual sau cu ajutorul tehnicii de calcul, în trei exemplare, la livrarea produselor și a mărfurilor, la executarea lucrărilor și la prestarea serviciilor, de către compartimentul desfacere sau alt compartiment desemnat **pe baza dispoziției de livrare, a avizului de însoțire a mărfii** sau a altor documente tipizate care atestă executarea lucrărilor și prestarea serviciilor și se semnează de compartimentul emitent.

*Atunci când factura nu se poate întocmi în momentul livrării, datorită unor condiții obiective și cu totul excepționale, produsele și mărfurile livrate sunt însoțite, pe timpul transportului, de avizul de însoțire a mărfii. **În vederea corelării documentelor de livrare, numărul și data avizului de însoțire a mărfii se înscriu în formularul de factura**".*

Prevederile art.2 lit. c) și e) din Anexa cuprinzând norme la H.G. nr.427/2004 pentru aprobarea **Normelor** privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, se mențin și începând cu 01.10.2008 în Anexa cuprinzând norme la H.G. nr. 996 din 27 august 2008 pentru aprobarea **Normelor** referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, acestea coroborându-se cu prevederile art.3 și art.4 ale aceluiași act normativ, care precizează:

Art. 3

(1) Documentele de proveniență a materialelor lemnoase sunt: actul de punere în valoare, avizul de însoțire, declarația vamală de import, documentele intracomunitare, registrul de intrări-ieșiri material lemnoas{...}.

Art. 4

(1) Documentul de însoțire a materialelor lemnoase, altele decât cherestelele, este avizul de însoțire primar.

(2) Documentul de însoțire pentru cherestele este avizul de însoțire secundar.

(3) Conținutul și modelul formularelor de aviz de însoțire prevăzute la alin. (1) și (2) sunt reglementate în anexele nr. 1 și 2.

(4) Originalul avizelor de însoțire prevăzute la alin. (1) și (2) - exemplarul 1 - însoțește obligatoriu transportul materialelor lemnoase, respectiv al cherestelelor [...]

Totodată, dispozițiile art.94 alin.(2) lit.a), alin.(3) lit.a), lit.e), lit.f) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

ART. 94

2) *Inspekția fiscală are următoarele atribuții:*

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale; [...]

Obiectul și funcțiile inspekției fiscale

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspekție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

[...]

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspekției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora[...];

iar la art.105 alin.(1) din același act normativ, se precizează:

“ART.105

Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere”,

coroborat cu prevederile pct.102.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.”

Referitor la probarea stării de fapt fiscale, art.65 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

“ (1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

În ceea ce privește dreptul contestatorilor de a depune probe noi în susținerea cauzei, sunt incidente prevederile art.213 alin.(4) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:
“(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Referitor la majorările de întârziere aferente obligațiilor principale de plată, neachitate la scadență sunt incidente în perioada verificată prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și precizările ulterioare, care precizează :

Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

Art.120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Iar începând cu 1 iulie 2010 la pct.11 din [O.U.G nr. 39/ 2010](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, se precizează:

"11. După articolul 120 se introduce un nou articol, articolul 120^A, cu următorul cuprins:

"ARTICOLUL 120^A

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Față de motivele de fapt și de drept mai sus arătate, reținem următoarele:

a) Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr....2011, rezultă că organele de inspecție fiscală și-au motivat măsura de neacordare a deductibilității la calculul profitului impozabil a sumei totale de ... lei aferente facturii fiscale nr.../....2008 emisă de R., facturii fiscale nr.../...2008 emisă de SC S SRL și facturii fiscale nr. /2009 emisă de SC C , pe considerentul că societatea nu a prezentat în timpul inspecției fiscale originalul acestor facturi.

Față de acest aspect, se reține că societatea contestatoare, în susținerea cauzei a depus la dosarul contestației copia facturii fiscale nr. /2008, facturii fiscale nr. /2008 și facturii fiscale nr. /2009, deși prin contestația formulată susține că deține aceste facturi în original.

Astfel, organele de soluționare a contestațiilor în exercitarea rolului activ, prin adresa nr. /16.05.2011(anexată la dosarul cauzei) a solicitat contestatoarei, ca în termen de 5 zile de la primirea acesteia să prezinte toate dovezile (documentele justificative) pe care le consideră a fi necesare soluționării cauzei având în vedere argumentele invocate în contestația formulată. Prin adresa .../...2011 înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.../....2011, contestatoarea răspunde solicitărilor și depune la dosarul cauzei copia facturii nr.../...2008 emisă de R, facturii fiscale nr.../....2008 emisă de SC S SRL și facturii fiscale nr. /2009 emisă de SC C, certificate cu ștampila societății ca fiind identice cu originalul, administratorul societății prezentând organelor de soluționare și exemplarul în original a facturilor mai sus amintite.

Facturile fiscale prezentate organelor de soluționare în original și anexate la dosarul cauzei în copii certificate cu ștampila societății, ca fiind identice cu originalul, pot constitui documente de justificare și înregistrare în contabilitate a cheltuielilor aferente și de deducere la calculul impozitului pe profit, în condițiile în care acestea sunt însoțite de documente justificative care să facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, aspecte asupra cărora organele de inspecție fiscală nu s-au pronunțat, în cauză aceste facturi fiind prezentate ulterior.

b) De asemenea, din analiza Raportului de inspecție fiscală nr.../...2011, rezultă că organele de inspecție fiscală au considerat cheltuielile cu gazul, înregistrate de societate în perioada 2008-2009 aferente facturilor cuprinse în anexa "Situația facturilor la furnizorul E SA" în sumă totală de ...lei, ca fiind nedeductibile fiscal, motivat

de faptul că acestea nu au nici o legătură cu activitatea societății. Temeiul de drept în baza căruia organele de inspecție fiscală au considerat aceste cheltuieli ca fiind nedeductibile fiscal este art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestația formulată, societatea contestatoare susține că în ce privesc cheltuielile cu gazul aferent contractului de comodat încheiat pentru sediul social beneficiază de prevederile art.21 alin.(3) lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În Referatul privind propunerile de soluționare a contestației nr..../....2011, organele de inspecție fiscală consemnează că în timpul controlului societatea nu le-a pus la dispoziție nici un contract de închiriere sau comodat încheiat între societate și proprietarul apartamentului din ..., str.... unde societatea are domiciliul fiscal.

Față de cele de mai sus, se reține că măsura de neacordare a deducerii cheltuielilor cu gazul, la calculul profitului impozabil a fost motivată de organele de inspecție fiscală de faptul că acestea nu au nici o legătură cu activitatea economică, fără însă a efectua o analiză completă a tuturor circumstanțelor edificatoare în cauză, respectiv dacă societatea își desfășoară activitatea într-un spațiu pus la dispoziție de către o persoană fizică precum și modalitatea de acordare a acestuia (contract de închiriere, comodat, etc), dacă facturile în discuție sunt emise pe numele societății sau a persoanei fizice, dacă cheltuielile cu gazul înscrise în aceste facturi sunt sau nu sunt în totalitate aferente spațiului afectat activității economice.

Mai mult, din analiza anexei 2 la raportul de inspecție fiscală, cu privire la „Situția facturilor la furnizorul E SA”, nesemnată de organele de inspecție fiscală, nu rezultă către cine au fost emise aceste facturi, la dosarul cauzei nefiind anexate facturile respective.

Totodată, pentru cauza în speță se reține că, SC X SRL, prin adresa F.N. /2011, înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr. /2011, depune în susținerea cauzei, copia contractului de comodat pentru perioada 2005-2008 și a contractului de comodat pentru perioada 2008-nedeterminat.

Având în vedere prevederile legale invocate anterior, respective articolul 213 alin.(4) din OG. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se reține că, contestatorii pot depune în susținerea cauzei probe noi. De asemenea, se reține că în această situație organului care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora

c) Din cuprinsul raportului de inspecție fiscală se reține că organele de inspecție fiscală și-au întemeiat neacordarea deductibilității la calculul profitului impozabil a cheltuielii în sumă de lei înscrise în facturile de aprovizionare cu masă lemnoasă nr..../...2008, nr..../...2008 și nr..../...2009, emise de “SC V SRL”, numai pe constatarea potrivit căreia aceste cheltuieli nu au la bază “documente justificative (avize de expediție)”.

Astfel, în cauză, nu rezultă motivele de fapt potrivit cărora organele de inspecție fiscală au ajuns la concluzia că facturile sus menționate, nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

Totodată, din cuprinsul raportului de inspecție fiscală nu se reține că organele de inspecție fiscală au analizat facturile de achiziții în cauză, având în vedere caracterul special al operațiunii economice ce au avut ca obiect masa lemnoasă.

De asemenea, nu se reține nici o precizare a organelor de inspecție fiscală sub aspectul documentelor ce se impuneau a fi completate într-o astfel de operațiune, cum este cazul în speță.

Din analiza facturilor de achiziții masă lemnoasă, cuprinse în anexa nr.2 la raportul de inspecție fiscală, rezultă că o parte din aceste facturi nu au completată rubrica prevăzută în formularul de factură cu numărul și data avizului de însoțire a mărfii, element esențial pentru corelarea documentelor de livrare.

Exemplificăm cu factura nr..../....2008 și factura nr..../....2008 care nu au completată rubrica prevăzută în formularul de factură cu numărul și data avizului de însoțire a mărfii, iar în factura nr.../....2009 este completat rubrica doar cu mențiunea "conform avizul" fără data și numărul avizului.

Având în vedere dispozițiile legale enunțate anterior incidente speței, organele de inspecție fiscală aveau obligația de a analiza facturile de achiziții masă lemnoasă cuprinse în anexa 2 la Raportul de inspecție fiscală nr. .../....2011 din punctul de vedere al completării elementelor obligatorii prevăzute de formularul de factură, ținând cont și de reglementările specifice aplicabile facturilor fiscale pentru materiale lemnoase.

În ceea ce privește, susținerea contestatoarei referitoare la faptul că factura fiscală nr..../...2008, factura fiscală nr..../....2008 și factura fiscală nr..../...2009 emise de "SC V SRL " sunt documente justificative și nu sunt nedeductibile la calculul impozitului pe profit conform art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aceasta nu poate fi reținută întrucât așa cum s-a arătat mai sus, în speță se impune a se avea în vedere caracterul special al operațiunii economice ce au avut ca obiect masa lemnoasă, acordarea dreptului de deducere a cheltuielilor cu achizițiile în acest caz nu se poate efectua, numai în baza facturilor fiscale, fiind necesare și documentele doveditoare aferente acestora.

În ceea ce privește majorările de întârziere aferente diferenței de impozit pe profit se reține că, atât în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..../...2011, cât și în Raportul de inspecție fiscală nr..../...2011, organele de inspecție fiscală au invocat în mod eronat temeiul de drept în baza căruia au calculat majorări de întârziere, pentru perioada supusă controlului, respectiv art.115 și art. 116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și precizările ulterioare, în condițiile în care cauzei îi sunt aplicabile prevederile art.119 și art.120 din același act normativ.

Prin urmare, având în vedere cele arătate mai sus, pentru cauza în speță, se impune reverificarea și reanalizarea tuturor aspectelor incedente cauzei și stabilirea corectă a bazei de impunere a impozitului pe profit, a diferenței de impozit pe profit datorată și a accesoriilor aferente acesteia, ținând cont de normele legale în vigoare.

Pe cale de consecință, organele de soluționare nu se pot pronunța asupra obligațiilor fiscale privind impozitul pe profit și accesoriile aferente, fapt pentru care, se va face aplicațiunea art.216 alin.(3) din O.G.nr.92/2003 O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează că "*Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare*", astfel încât, se va desființa Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..../...2011, emisă în baza în Raportul de inspecție fiscală nr..../...2011, pentru suma de ... lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar de plată și suma de lei

reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată, cu consecința reverificării de către o altă echipă decât cea care a întocmit decizia de impunere contestată și raportul de inspecție fiscală, pentru aceiași tip de impozit, vizând aceeași perioadă ținând cont de actele normative în vigoare și considerentele prezentei decizii, iar, în funcție de cele constatate să emită o nouă decizie de impunere.

În ducerea la îndeplinire a prezentei decizii se va avea în vedere prevederile pct.11.6 și 11.7 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.

2. În ceea ce privește:

- taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată în sumă de ... lei,
- accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentar de plată în sumă totală de ... lei,

stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..../....2011, având la bază Raportul de inspecție fiscală nr..../....2011,

cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații se poate pronunța asupra obligațiilor fiscale sus menționate, în condițiile în care pe de o parte, organele de inspecție fiscală nu au efectuat o analiză completă a tuturor circumstanțelor edificatoare în cauză, iar pe de altă parte societatea aduce în susținerea cauzei facturile fiscale originale asupra cărora organele de inspecție fiscală nu s-au pronunțat, precum și probe noi care nu au fost analizate la data inspecției fiscale.

Perioada verificată în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată a fost: ...2008-....2010.

În fapt, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.../...2011, având la bază Raportul de inspecție fiscală nr..../...2011, au stabilit în sarcina societății obligații fiscale suplimentare constând în taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată în sumă de ... lei precum și accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentar de plată în sumă totală de ... lei.

Urmare a controlului efectuat organele de inspecție fiscală au constatat următoarele aspecte:

a) În perioada 2008-2009, societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de ...lei aferentă facturii fiscale nr.../...2008 emisă de R, facturii fiscale nr..../...2008 emisă de SC S SRL și facturii fiscale nr. /...2009 emisă de SC C SRL, facturi prezentate în copie la inspecția fiscală.

Organele de inspecție fiscală nu au admis la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de ... lei, motivat de faptul că aceasta a fost înregistrată în contabilitate în baza exemplarului în copie al facturilor sus menționate, nefiind prezentat originalul. Temeiul de drept invocat de organele de inspecție fiscală este art.145 alin.(8) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.51 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de ... lei până la data de ...2011, în conformitate cu art.115 și art.116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare precum și penalități de întârziere în sumă de ... lei în conformitate cu art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

b) În perioada 2008-2009 societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de ... lei aferentă facturilor prezentate în anexa „Situția facturilor la furnizorul E SA”.

Organele de inspecție fiscală nu au admis la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei aferentă facturilor prezentate în anexa „Situția facturilor la furnizorul E SA”, pe considerentul că au fost încălcate prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența suplimentară de taxa pe valoare adugată în sumă de ... lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de ... lei, în temeiul art.115 și art.116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare precum și penalități de întârziere în sumă de ... lei în temeiul art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, la art.145 alin.(1), alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

ART. 145

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile[...];

coroborat cu prevederile pct.45 (2) lit.a), b) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare pe perioada verificată, care precizează:

“(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate[...].”

Potrivit prevederilor art.146 alin.(1) lit.a) din același act normativ, se stipulează:

"1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5)";

coroborat cu prevederile pct.46 (1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare pe perioada verificată, care precizează:

"46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevazute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care sa contina cel puțin informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu exceptia facturilor simplificate prevazute la pct. 78. In cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va mentiona ca inlocuieste factura initiala".

De asemenea, prevederile art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și precizările ulterioare, precizează :

Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

Art.120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Iar începând cu 1 iulie 2010 la pct.11 din [O.U.G nr. 39/ 2010](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, se precizează:

"11. După articolul 120 se introduce un nou articol, articolul 120¹, cu următorul cuprins:

"ARTICOLUL 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Totodată, dispozițiile art.94 alin.(2) lit.a), alin.(3) lit.a), lit.e), lit.f) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“ART. 94

2) *Inspekția fiscală are următoarele atribuții:*

a) *constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;*
[...]

Obiectul și funcțiile inspekției fiscale

(3) *Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspekție fiscală va proceda la:*

a) *examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;*

[...]

e) *stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspekției fiscale;*

f) *stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora[...];*

iar la art.105 alin.(1) din același act normativ, se precizează:

“ART.105

Reguli privind inspekția fiscală

(1) *Inspekția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere”,*

coroborat cu prevederile pct.102.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.”

Referitor la probarea stării de fapt fiscale, art.65 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

“ (1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

În ceea ce privește dreptul contestatorilor de a depune probe noi în susținerea cauzei, sunt incidente prevederile art.213 alin.(4) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ

fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr...../...2011, în speță, se reține că:

a) măsura de neacordare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea pe valoarea adăugată în sumă totală de ... lei înscrisă în factura fiscală nr..../...2008 emisă de R în sumă de lei, factura fiscală nr...../....2008 emisă de SC S SRL Reșița în sumă de lei și factura fiscală nr..../...2009 emisă de SC C SRL în sumă de ... lei, s-a datorat faptului că aspectele consemnate la capitolul “Impozit pe profit”, respectiv neadmiterea la deducere a cheltuielilor aferente facturilor sus menționate, prezentate în copie xerox, generează efecte fiscale de natura diferențelor de taxă pe valoarea adăugată;

b) măsura organelor de inspecție fiscală de neacceptare la deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor prezentate de organele de inspecție fiscală în „Situția facturilor la furnizorul E SA” s-a datorat faptului că aspectele consemnate la capitolul “Impozit pe profit”, respectiv neadmiterea la deducere a cheltuielilor cu gazul, generează efecte fiscale de natura diferențelor de taxă pe valoarea adăugată.

Față de acest aspecte, se reține că societatea contestatoare, prin adresa FN/2011 înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr..../...2011, răspunde solicitărilor organelor de soluționare formulată prin adresa nr..../....2011 și depune la dosarul cauzei copia facturii nr..../...2008 emisă de R, facturii fiscale nr..../...2008 emisă de SC S SRL și facturii fiscale nr. /2009 emisă de SC C SRL, facturi certificate cu ștampila societății ca fiind identice cu originalul, administratorul societății prezentând totodată și exemplarul în original a facturilor mai sus menționate.

De asemenea, SC X SRL, depune în susținerea cauzei copia contractului de comodat pentru perioada 2005-.2008 și a contractului de comodat pentru perioada 2008-nedeterminat.

De asemenea, se reține că organele de inspecție fiscală în mod eronat la neacordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor fiscale prezentate de contestatoare în copie xerox, au invocat prevederile art.145 alin.(8) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborate cu cele ale pct.51 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, în condițiile în care în perioada supusă verificării sunt aplicabile prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborate cu cele ale pct.46 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

În ceea ce privește majorările de întârziere aferente diferenței de taxa pe valoarea adăugată se reține că, atât în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..../...2011, cât și în Raportul de inspecție fiscală nr..../...2011, organele de inspecție fiscală au invocat în mod eronat temeiul de drept în baza căruia au calculat majorări de întârziere, pentru perioada supusă controlului, respectiv art.115 și art. 116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și precizările ulterioare, în condițiile în care cauzei îi sunt aplicabile prevederile art.119 și art.120 din același act normativ.

Având în vedere cele reținute mai sus, precum și considerentele arătate pe larg în prezenta decizie la pct.a) și pct.b) din Capitolul Impozit pe Profit, se impune reverificarea și reanalizarea tuturor aspectelor în cauză, și stabilirea corectă a diferenței

de taxă pe valoarea adăugată și a accesoriilor aferente acesteia ținând cont de normele legale în vigoare, aplicabile speței.

Pe cale de consecință, organele de soluționare nu se pot pronunța asupra obligațiilor fiscale privind taxa pe valoarea adăugată și accesoriile aferente, fapt pentru care, se va face aplicațiunea art.216 alin.(3) din O.G.nr.92/2003 O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează că *“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”*, astfel încât, se va desființa Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr..../...2011, emisă în baza în Raportul de inspecție fiscală nr..../...2011, pentru suma de ... lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și suma de ... lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, cu consecința reverificării de către o altă echipă decât cea care a întocmit decizia de impunere contestată și raportul de inspecție fiscală, pentru aceleași tip de taxă, vizând aceeași perioadă ținând cont de actele normative în vigoare și considerentele prezentei decizii, iar, în funcție de cele constatate să emită o nouă decizie de impunere.

În ducerea la îndeplinire a prezentei decizii se va avea în vedere prevederile pct.11.6 și 11.7 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.19 alin.(1), art.21, alin.(3) lit.m), alin.(4) lit.f), art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare ;pct.37, pct.45 (2), pct.46 (1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal; art.65 (1), (2), art.105 (1), art.94 alin.(2) lit.a), alin.(3) lit.a), lit.e) și lit.f), art.119, art.120, art.213 alin.(4), art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare; pct.102.1 din H.G.nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art.120¹ din [O.U.G nr. 39/2010](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală; art.6 alin.(1) din Legea nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare; art.68 alin.(1), punctul 17 din ANEXA la Legea nr.46/2008 privind Codul Silvic; art.2 lit. c) și e), art.6 alin.(1), (2), art.7 alin.(1) din Anexa cuprinzând norme la H.G. nr.427/2004 pentru aprobarea [Normelor](#) privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund; art.2 lit. c) și e), art.(3) alin.(1), art. 4 alin.(1), (2), (3), (4) din H.G. nr. 996/2008 pentru aprobarea [Normelor](#) referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor

lemnnoase si al instalatiilor de prelucrat lemn rotund; Anexa 1A din [H.G. nr. 831/1997](#) pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora; pct.11.6 și 11.7 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

1. Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală nr..../...2010, pentru suma totală de ... lei, din care: suma de ... lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar de plată și suma de lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată,

urmând ca organele de inspecție fiscală prin altă echipă de inspecție, să efectueze o nouă verificare pentru aceeași perioadă și pentru același tip de impozit, ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, de cele precizate prin prezenta decizie și în funcție de cele constatate să emită o nouă decizie de impunere.

2. Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală nr..../...2010, pentru suma totală de lei, din care: suma de ... lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și suma de lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilit suplimentar de plată,

urmând ca organele de inspecție fiscală prin altă echipă de inspecție, să efectueze o nouă verificare pentru aceeași perioadă și pentru același tip de taxă, ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, de cele precizate prin prezenta decizie și în funcție de cele constatate să emită o nouă decizie de impunere.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, conform procedurii legale, în termenul de 6 luni, la Tribunalul Caraș-Severin.

DIRECTOR EXECUTIV